

اصول سیاست فرهنگی کشور

اصول سیاست فرهنگی کشور

(مصوب جلسات ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۴۴، ۲۴۸، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۶۴، ۲۶۹، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۷، ۲۸۱، ۲۸۴، ۲۸۸ مورخ ۶۹، ۸، ۲۲، ۲۴، ۷۰، ۲۹، ۶۹، ۸، ۴، ۷۰، ۴، ۲۵، ۷۰، ۴، ۲۵، ۷۰، ۸، ۲۱، ۷۰، ۱۰، ۱۷، ۷۰، ۱۱، ۸، ۷۰، ۱۱، ۱۵، ۷۰، ۱۲، ۱۳، ۷۰، ۱، ۲۵، ۷۱، ۳، ۵، ۷۱، ۴، ۲ و ۷۱، ۵، ۲۰ شورای عالی انقلاب فرهنگی)

شماره ۲۰۱۴ - تاریخ ۷۱، ۶، ۲

مقدمه:

پدیدآورنده و حافظ فرهنگ بشری مردم‌اند. اما این نقش اساسی گاه می‌تواند حرکات نامنظم، ناهماهنگ و پراکنده و گاه کاملاً منظم، منسجم، برنامه‌ریزی شده و هدایت یافته باشد.

در طول تاریخ بشری هر گاه دولتها و سازمانهای رسمی از مسیر فرهنگی مردم جدا افتاده و برای خویش سیر و سیاستی دیگر اعم از غیر مردمی و ضد مردم داشته‌اند به خصوص "هر گاه مردم به دلائل متعدد جغرافیایی، اقتصادی، سیاسی، روحی و نظائر آن از تشکل و تکامل فرهنگی دور و پراکنده شده‌اند، فرهنگ لاجرم سیلان و جریان مطلوب و کمال یافته خویش را کم و بیش از دست داده و چه بسا به انقطاع و گسیختگی مبتلا شده است. در این صورت انسان نتوانسته است از بار فرهنگی و بنیه عقلانی خویش در هیأت اجتماع و به نحوی که مقتضای روح جمعی است حداکثر بهره‌برداری را به عمل آورد و در استحصال و استخراج ذخائر وجود در حد اعلا توفیق یابد ظهور انسان در هیأت و حیثیت جمعی خویش به قدری مهم و مؤثر است که امام خمینی رضوان الله علیه در این باب می‌فرمایند:

"اگر انسانها در کلمه مبارکه الله مجتمع شدند و همه بت‌ها را شکستند به همه مقصدهای عالی می‌رسند... ما تجربه کرده‌ایم... که آنوقت که توجه به خدای تبارک و تعالی مجتمعاً نداشتیم ولو یکی یکی هم داشتیم نتوانستیم کاری انجام بدهیم... در جهان امروز که نقش و نیروی اجتماعی فرهنگ نسبت به گذشته به مراتب افزونتر شده است. ضرورت هماهنگی و همسویی صاحب نظران و کارشناسان و برنامه‌ریزان هر کشور با نیازهای فرهنگی جامعه نیز بیشتر احساس می‌شود. جامعه رشید جامعه‌ای است که بتواند نیازهای فرهنگی خویش را در رهگذر حیات و حرکت اجتماعی بازشناخته، از تظاهرات و تمایلات کاذب یا گذرا تفکیک کند و قدرت پاسخگویی به این نیازها و بهره‌گیری از آنها را در جهت رشد و کمال معنوی و مادی دارا باشد. شرط لازم برای تحقق چنین مطلوبی آن است که در هر کشور زمامداران اصول‌گرا و واقع‌نگر بتوانند به منظور همراهی با جریان عظیم و عمیق و اصیل فرهنگ در جامعه و حداکثر بهره‌گیری از دریای لایزال اراده و ایمان معنوی و الهی مردم به طور هماهنگ و همسو سیاستگذاری و

برنامه‌ریزی کرده‌ام محورهای لازم برای این حرکت را تشخیص داده و تعیین کنند. سیاست فرهنگی در این جهت و در این مسیر است که تدوین می‌شود. سیاست فرهنگی در حقیقت همان توافق رسمی و اتفاق نظر مسئولان و متصدیان امور در تشخیص، تدوین و تعیین مهمترین اصول و اولویتهای لازم‌الرعایه در حرکت فرهنگی است. سیاست فرهنگی را می‌توان اصول‌راهنمای کارگزاران فرهنگی و مجموعه علائم و نشانه‌هایی دانست که مسیر حرکت را نشان می‌دهد به عبارت دیگر نوعی دستورالعمل فرهنگی است که روشنگر حرکت است. بسیاری از نقاط کور و نکات مهم اما مبهم به مصداق اینکه گفته‌اند "خود، راه بگوید که چون باید رفت" در حین حرکت و دراثنای کسب تجربه است که روشن خواهد شد. بنابر این سیاست فرهنگی در همه موارد لزوماً گویای نکات بدیع و بی‌سابقه و غیر مکشوفه نیست:

معاهده‌ای است که سلسله‌ای از اولیتهای و اصول و فروع یک حرکت فرهنگی را "رسمیت" می‌دهد و همفکری و هم‌جهتی را با همکاری و هماهنگی‌توأم می‌کند. میثاقی است ملهم از آرمانها و اعتقادات، ناظر بر تجربه‌ها و واقعیات، محدود به ظرفیتهای و امکانات، توجه به آینده و اهداف بعید و قریب، که به هر حال در ظل و ذیل قانون اساسی قرار گرفته است.

مسئولان، متصدیان و همه مراجع و مراکز فرهنگی وابسته به دولت و نظام جمهوری اسلامی ایران، مجریان و مخاطبین سیاست فرهنگی کشور در درجه اول‌اند. سایر افراد و جمعیتها نیز لازم است با درجات و نسبتهای مختلفی که دارند و این امر از شأن اجتماعی و نیز نوع و نحوه فعالیت فرهنگی آنها ناشی می‌شود به تناسب مورد با مواد و مفاد این سیاست، فرهنگی برخورد داشته و نقض‌کننده آن نباشد. توجه به نکات ذیل در خصوص سیاست فرهنگی کشور ضروری است.

-سیاست فرهنگی، سیاست انقلاب اسلامی است. انقلاب اسلامی بدین معنا است که فرهنگ اسلامی در کلیه شئون فردی و اجتماعی کشور اصل و پایه و مبنا قرار گرفته است. بنا بر این نباید فراموش کرد که انقلاب اسلامی حقیقتاً انقلاب فرهنگی است و اگر نگوئیم همه اختیارات و امکانات، قدر مسلم این است که می‌توانیم بگوئیم بیشترین و مهمترین و عمده‌ترین تلاشها و توانمندیها باید برای تکامل و توسعه و تحرک فرهنگی در همه شئون فردی و اجتماعی به بهترین نحو صرف شود. اگر در قول و قرار شفاهی و کتبی، نود درصد راه‌حلهای و درمانها را فرهنگی دانسته و ده درصد آن را غیر فرهنگی بدانیم اما عملاً این نسبت را معکوس کرده دره درصد امکانات و تواناییها را به فرهنگ و نود درصد آن را به امور دیگر متوجه سازیم، در چنین حالتی از سیاست فرهنگی چندان نصیبی نخواهیم برد.

سیاست فرهنگی جمهوری اسلامی متخذ از جهانبینی و انسانشناسی اسلامی است و مبتنی بر مبانی و مفاهیمی از این قبیل است.

-حاکم بودن بینش توحیدی بر تمامی شئون و عرصه‌های حیات فردی و اجتماعی و نقش و تأثیر بنیادی اعتقاد به اصول و فروع دیانت مانند وحی، نبوت، امامت، عدالت، معاد،

تبری و تولی در جامعه اسلامی

-جاودانگی وجود انسان و کرامت و شرافت ذاتی او به عنوان خلیفه‌الله و امانتدار خداوند، صاحب اراده و اختیار، دارای قدرت تعقل و انتخاب در جریان سرنوشت و نیز نقش عقل و تجربه در استمرار حرکت تکاملی وی

-برخورداری انسان از فطرت الهی که ریشه و منشأ رشد و خیر و صالح او است.

-همانندی و برابری انسانها در آفرینش و عدم تمایز بین رنگها و نژادها و صنوف دیگر

انسانی و جهانشمول بودن پیام اسلام و دعوت انسانها به همکاری و تعاون همگانی در انجام کارهای نیک و انسانی.

-سرشت مادی و معنوی بشر و قابلیت رشد و شکوفایی وی در همه وجوه و زمینه‌های فردی و اجتماعی، مادی و معنوی، جسمی و روحی، عقلی و عاطفی و ملازمه این وجود با یکدیگر.

-خیرخواهی، کمال‌جویی، آرمانخواهی، ظرفیت علمی نامحدود و کشش فطری انسان به سوی علم و دانایی، جمال و زیبایی، تقدیس و پرستش و خیر اخلاقی.

-زاینده‌گی و قدرت ایمان در خلق ارزشهای معنوی و فضایل اخلاقی و ایجاد روحیه استقلال، حریت، عزت نفس و تحکیم مناسبات انسانی در جامعه.

-تربیت‌پذیری آدمی و به فعلیت درآمدن استعدادها و خلاقیت‌های وی در طریق پی‌ریزی

بنای جامعه‌ای موحد، عدالت‌خواه، دانش‌طلب، متکی بر جهاد و اجتهاد، متصف به اعتدال

و واقع‌بینی و نیز بهره‌مند از مباحثات و مبادلات فکری، نقادپه‌ا و تحقیقات علمی،

عبرت‌آموزیها و تجربه‌اندوزیهای تاریخی.

-اصالت ارزشهای معنوی و فضائل اخلاقی در جامعه اسلامی و جایگاه والای تقوی، علم و جهاد در تعیین مرتبه کرامت و فضیلت انسانها.

-تأثیرپذیری انسان از عوامل مثبت و منفی محیط اجتماعی و آفات و موانع فرهنگی آن و

مسئولیت نظام اسلامی در سالم‌سازی محیط، تحقق قسط و عدل، تأمین حق مشارکت مردم در

همه امور با توجه به لزوم زدودن علل و عوامل زمینه‌ساز کفر و نفاق، فقر و فساد ظلم

و استبداد، سلطه و استکبار.

اندیشه‌های و دیدگاه‌های و فتاوی حضرت امام خمینی (رضوان الله تعالی علیه) به

عنوان بهترین شاخص و معرف اسلام ناب محمدی (ص) و تمییز آن از انواع و اشکال مختلف

اسلام‌نمایی در داخل و خارج کشور، بر سیاست فرهنگی نظام جمهوری اسلامی ایران حاکم

است.

دایره معانی و مصادیق کلماتی که در متن مصوبه سیاست فرهنگی به کار رفته محدود به

حدودی است که از مبانی اسلامی و دینی مجسم در خط فکری و فقهی امام و وصایای

گرانقدر الهی سیاسی ایشان سرچشمه می‌گیرد. بنابر این اگر در سلسله کلمات و جملات

این متن، تشابهات و مبهماتی باشد، محکماتی نیز هست که ارجاع آن به این، گره‌گشایی

مشکل خواهد بود.

اندیشه‌ها و دیدگاه‌های امام در عرصه‌های عرفانی، فرهنگی و هنری همانند عرصه‌های

سیاسی اقتصادی و اجتماعی، راهنما و راهگشا است و بر سیاست فرهنگی و هنری کشور

پرتوافکن خواهد بود. آنچه امام درباره انواع موسیقی، فیلم، سریال، ورزش و امور دیگری از این قبیل فرموده‌اند تابلوراهنما است.

کلام و پیام آن بزرگمرد در باب فکر و فرهنگ بر صحیفه دلها و کتیبه جانها نقش شده است.

"فرهنگ مبداء همه خوشبختیها و بدبختیهای یک ملت است" خروج از فرهنگ بدآموز غربی و نفوذ و جایگزین شدن فرهنگ آموزنده اسلامی، ملی و انقلاب فرهنگی در تمام زمینه‌ها در سطح کشور آنچنان محتاج تلاش و کوشش است که برای تحقق آن سالیان دراز باید زحمت کشید "خطر تحجرگرایان و مقدس‌نماهای احمق ... کم نیست" در جمهوری اسلامی جز در مواردی که اسلام و حیثیت نظام در خطر باشد آنهم با تشخیص موضوع ازطرف کارشناسان دانا هیچکس نمی‌توان رأی خود را بر دیگری تحمیل کند... ما اگر توانستیم نظامی بر پایه‌های نه شرقی و نه غربی واقعی و اسلام پاک‌منزه از ریا و خدعه و فریب را معرفی نماییم انقلاب پیروز شده است. راه اصلاح یک مملکت فرهنگ آن مملکت است اصلاح باید از فرهنگ شروع شود. امیدواریم بشر به رشدی برسد که مسلسلها را به قلم تبدیل کند. آنقدری که قلم و بیان در خدمت بشر بوده است مسلسلها نبوده‌اند... اسلام هم که امر فرموده است جهاد بکنند... اساس بر این است که دفاع از حق بکنند و حق را و علم را جانشین مسلسل بکنند. تبلیغات که همان شناساندن خوبی‌ها و تشویق به انجام آن و ترسیم بدیها و نشان دادن راه گریز و منع از آن از اصول بسیار مهم اسلام عزیز است. چهارچوب

اسلام ناب محمدی (ص) که درترسیم قهر و خشم و کینه مقدس و انقلابی علیه سرمایه‌داری غرب و کمونیسم متجاوز شرق است و نیز راه مبارزه علیه ریا و حيله و خدعه را به مردم و به خصوص جوانان سلحشورمان نشان دهید این مسئله که نظام در اهداف خود جدی است و در صورت به خطر افتادن ارزشهای اسلامی با هر کس درهر موقعیت قاطعانه برخورد می‌نماید باید به عنوان یک اصل خدشه‌ناپذیر برای تمامی دست‌اندرکاران و مردم تبلیغ گردد."

-قانون اساسی به عنوان مظهری دیگر از بینش فرهنگ اسلامی و جلوه‌ای دیگر از افکار و اندیشه‌های امام و رهبر، الهام بخش و استحکام بخش سیاست فرهنگی است. مفاد قانون اساسی خصوصاً آنچه در اصول دوم و همچنین هفتم تا سی‌ام در باب فرهنگ و لوازم اجتماعی و سیاسی آن آمده‌است و به عبارت دیگر رهنمودهایی که درباره مسائل و موضوعاتی از قبیل فضایل اخلاقی، کرامت انسانی آزادی استقلال تجارب بشری، تتبع و ابتکار، آگاهیهای عمومی، مشارکت مردمی، امر به معروف و نهی از منکر و نظائر آن ذکر شده است، بر سیاست فرهنگی کشور حاکم بوده و خواهد بود.

"-سیاست" فرهنگی به معنای عام و عرفی آن مجموعه‌ای از اهداف، مبانی، اصول، اولویتها و خط مشی اجرایی را شامل می‌شود، هر چند به معنای خاص فقط قسمت اخیر را به ذهن متبادر می‌سازد.

اهداف:

اهداف کلی فرهنگی در نظام جمهوری اسلامی و نیز اهدافی که غرض و غایت تدوین این مجموعه را تحت عنوان سیاست فرهنگ مشخص می‌سازد به شرح ذیل است:

الف: اهداف فرهنگی جمهوری اسلامی

(۱) رشد و تعالی فرهنگ اسلامی انسانی و بسط پیام و فرهنگ انقلاب اسلامی در جامعه و جهان

(۲) استقلال فرهنگی و زوال مظاهر منحط و مبانی نادرست فرهنگهای بیگانه و پیراسته شدن جامعه از آداب و رسوم منحرف و خرافات

(۳) به کمال رسیدن قوای خلاقه و شایسته وجود آدمی در همه شئون و به فعالیت درآمدن استعدادات خداداده و استحصال دفائن عقول و ذخائر وجودی انسان

(۴) آراسته شدن به فضائل اخلاقی و صفات خدایی در مسیر وصول به مقام انسان متعالی

(۵) تحقق کامل انقلاب فرهنگی در جهت استقرار ارزشهای مورد نظر اسلام و انقلاب

اسلامی در زندگی جمعی و فردی و نگاهبانی از آنها و استمرار حرکت فرهنگی برای رسیدن به جامعه مطلوب

(۶) درک مقتضیات و تحولات زمان و نقد و تنقیح دستاوردهای فرهنگی جوامع بشری و

استفاده از نتایج قابل انطباق با اصول و ارزشهای اسلامی

ب: اهداف سیاست فرهنگی

(۱) تعیین و تدوین اصول راهنما و اولویتهای لازم‌الرعايه در حرکت فرهنگی کشور و

رسمیت دادن به آن، با الهام از آرمانها و اعتقادات، با توجه به ظرفیتهای و واقعیات

و با بهره‌گیری از تجربیات داخلی و جهانی و امکانات و ابزارهای مختلف و مناسب.

(۲) ایجاد وحدت رویه و هماهنگی فرهنگی در میان دستگاه‌های مختلف نظام جمهوری اسلامی

و بسیج امکانات، تلاشها و برنامه‌های فرهنگی در جهت پاسخگویی به نیازهای فرهنگی

جامعه و هدایت تلاشها و نیازهای موجود.

" (۳) تکیه و تأکید بر آرمانها و ارزشهای معنوی و فرهنگ اسلامی و حفظ و ترویج فرهنگ

بسیجی و تقویت روحیه ایثار و فداکاری در راه ارزش‌های مقدس اسلامی با توجه به لزوم

درک مقتضیات و تحولات زمان و همچنین تقویت نقاط قوت و رفع نقاط ضعف و مهیا شدن

برای مواجهه صحیح و همه جانبه با ضرورتها و تحولات.

(۴) تمهید و تدارک لازم در جهت همسویی و عدم مغایرت طرحها و برنامه‌های اقتصادی،

اجتماعی و غیر فرهنگی اما دارای نتایج فرهنگی، با سیاست فرهنگی کشور.

(۵) تسهیل و تقویت امور برنامه‌ریزی، نظارت و ارزیابی فرهنگی در عین حمایت از تعدد،

تنوع و آزادی فعالیتهای فرهنگی مردمی، مبادله و مرابطه فرهنگی میان بخشهای دولتی و

غیر دولتی، در جهت افزایش تحرک، جهاد و اجتهاد فرهنگی، ارتقاء دانش و آگاهی عمومی

و اعتلای روحیه، تبع، تحقیق و ابتکار

ج) اصول سیاست فرهنگی

اصول سیاست فرهنگی کشور که راهنمای مسئولان و مدیران و برنامه‌ریزان و کارگزاران

فعالتهای فرهنگی خواهد بود بدین شرح است:

(۱) بازشناسی و ارزیابی موارث و سنن تاریخی و ملی در عرصه‌های مختلف دینی، علمی، ادبی و هنری و فرهنگ عمومی، و نگاهبانی از مآثر و موارث اسلامی و ملی و حفظ و احیاء دستاوردهای مثبت و ارزشمند تمدن اسلام در ایران
(۲) شناخت جامع و فرهنگ و مدنیت اسلام و ایران و ترویج اخلاق و معارف اسلامی و معرفی شخصیتها و عظمت‌های تاریخ اسلام و ایران
(۳) ارتباط فعال با کشورها و ملت‌ها و تحکیم پیوند مودت و تقویت همبستگی با مسلمانان و ملل دیگر جهان

(۴) شناخت فرهنگ و تجربه‌های بشری و استفاده از دستاوردهای علمی و فرهنگی جهانی با بهره‌گیری از کلیه روشها و ابزارهای مفید و مناسب
(۵) تحکیم وحدت ملی و دینی با توجه به ویژگیهای قوی و مذهبی و تلاش در جهت حذف موانع وحدت

(۶) تلاش مستمر در جهت رشد علمی و فرهنگی و فنی جامعه و فراگیر شدن امر سواد و تعلیم و تربیت

(۷) اهتمام به امر زبان و ادبیات فارسی و تقویت و ترویج و گسترش آن
(۸) بسط زمینه‌های لازم برای شکوفایی استعدادها و خلاقیتها و حمایت از ابتکارات و ابداعات

(۹) پاسداری از حریت و امنیت انسان در عرصه‌های گوناگون فرهنگی، سیاسی، قضایی و اقتصادی

(۱۰) فراهم ساختن شرایط و امکانات کافی برای مطالعه و تحقیق و بهره‌گیری از نتایج آن در همه زمینه‌ها

(۱۱) تقویت تفکر و تعقل و قدرت نقادی و انتخاب در عرصه تلاقی و تعارب افکار
" (۱۲) مقابله با خرافات و موهومات، جمود و تحجر فکری، مقدس‌مآبی، و ظاهرگرایی و مقابله با افراط در تجددطلبی و خودباختگی در برابر بیگانگان تحت شعار واقع‌گرایی"
(۱۳) ترویج روحیه قیام به قسط و عدالت اجتماعی

(۱۴) ارزش دادن به کار و اهمیت بخشیدن به تلاش و کوشش در جهت استقلال و خود اتکایی در عین التزام به کفاف، قناعت و مبارزه با روحیه اتلاف و اسراف و تبذیر

(۱۵) پرورش روح و جسم با اهتمام همه جانبه به امر ورزش و تربیت بدنی به عنوان یک ضرورت مهم اجتماعی

(۱۶) تقویت و احیاء و معرفی هنر اصیل و سازنده در تمامی عرصه‌ها و زمینه‌های سازگار با روح تعالیم اسلامی

(۱۷) اهتمام و اقدام همه جانبه به منظور شناخت نیروها و نیازها و مقتضیات جسمی و روحی نسل جوان کشور و فراهم آوردن زمینه‌های مناسب و مساعد برای تکامل و تعالی شخصیت علمی و عقیدتی جوانان و مسئولیت‌پذیری و حضور مستقیم و مشارکت هر چه بیشتر آنان در عرصه‌های مختلف حیات فردی و اجتماعی

" (۱۸) تقویت شخصیت و جایگاه واقعی زن مسلمان به عنوان مادر و ترویج و فراهم آوردن

زمینه‌های لازم برای ایفای نقش و رسالت اساسی خود به‌عنوان "مربی نسل آینده" و اهتمام به مشارکت فعال زنان در امور اجتماعی، فرهنگی، هنری و سیاسی و مبارزه با بینش‌ها و اعتقادات نادرست در این زمینه."

(۱۹) گسترش زمینه مشارکت و مباشرت مردم در امور فرهنگی، هنری، علمی و اجتماعی و همچنین حمایت از فعالیتها و اقدامات غیر دولتی به منظور همگانی شدن فرهنگ و توسعه امور فرهنگی با نظارت دولت

(۲۰) اتخاذ سیاستهای ایجابی و مثبت در امور فرهنگ، هنری و اجتماعی و ایجاد مصونیت برای افراد و جامعه، و اهتمام به جاذبه و رحمت و جامع‌نگری و دوران‌دیشی و شور و مشورت و پرهیز از خشونت و شتابزدگی و یکسونگری و استبداد رأی

(۲۱) آموزش و تشویق برای تقویت روح اجتماعی و مقدم داشتن مصالح جمعی بر منافع فردی، احترام گذاشتن به قانون و نظم عمومی به عنوان یک‌عادت و سنت اجتماعی و پیشقدم بودن دولت در دفاع از حرمت قانون و حقوق اشخاص

(۲۲) تلاش برای شناخت و معرفی ارکان هویت اصیل دینی و ملی به منظور این هویت و همچنین به منظور استحکام و استمرار استقلال فرهنگی

(۲۳) گسترش روحیه نقد و انتقادپذیری و حمایت از حقوق فردی و اجتماعی برای دعوت به خیر و همگانی شدن امر به معروف و نهی از منکر بر مبنای حکمت، موعظه حسنه، شرح صدر و جدال به آنچه احسن است.

(۲۴) توسعه و اعتلای تبلیغات فرهنگی و هنری به نحو مناسب به منظور ترویج و تحکیم فضایل اخلاقی

" (۲۵) توجه به فرهنگ و هنر روستا به منظور بالابردن سطح فرهنگی در روستاها و همچنین تقویت خلاقیت‌های اصیل و بار ارزش روستایی و عشایری"

د: منبهاات در سیاست فرهنگی

(۱) تلقی نادرست از زهد و ترک دنیا به صورتی که مغایر با تحرک و رشد و آینده‌نگری و پیشرفت اجتماعی باشد.

(۲) بی‌اعتنایی به نظم عمومی و بدبینی تاریخی که نسبت به دولت وجود داشته است

(۳) تصور مغایر بودن شریعت اسلامی با هر گونه نوآوری و مابینت داشتن تقوا و تعهد با تخصص

(۴) مخفی شدن فساد عقیده و اخلاق

(۵) گرایش به راه حل‌های شتابزده و خشونت‌آمیز در مورد مشکلات اجتماعی و معضلاتی که نیازمند به تحقیق و تدبیر است.

(۶) تشبیه به شرع برای فرار از قانون و بالعکس

(۷) توجیه تخلف از نظم اجتماعی به بهانه عدم سوء نیت

(۸) خودداری از قدرشناسی اجتماعی به بهانه پاداش اجتماعی و توقع ایثار

(۹) عدم توجه کافی به مراتب خصائل مختلف انسانها و خوب یا بد دانستن آنان به طور مطلق

- (۱۰) عدم توجه به نقش عوامل و مسائل اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و محیطی در اصلاح جامعه و اکتفا کردن به وعظ و نصیحت در هدایت و تربیت دینی و اجتماعی
- (۱۱) بدون نبودن فلسفه سیاسی و نظریه مدیریت در جامعه با وجود مبادی و مواد اولیه لازم در منابع فقه اسلامی
- (۱۲) برداشت نادرست از بعضی مفاهیم دینی
- (۱۳) تحت الشعاع قرار گرفتن حق در مقابل شخصیت
- (۱۴) رواج بعضی خرافات در پوشش سنن قومی یا عقاید دینی
- (۱۵) نقد ظاهری سنتهای خودی با تمسک به ظواهر، سنتها و افکار بیگانه
- (۱۶) ریاکاری، نفاق، تملق و خطر گسترش آن به صورت اخلاق اجتماعی
- (۱۷) پرده‌داری، حرمت‌شکنی، قانون‌شکنی و جوسازی به عنوان یک وظیفه دینی یا حرکت انقلابی
- (۱۸) سوء ظن به مردم و میل به تجسس در زندگی شخصی آنان و تفسیر نادرست اعمال آنها و متهم کردن آنان
- (۱۹) بی‌اعتنایی به امور و ارزشهای ملی در جامعه و نیز بی‌حرمتی به فرهنگ و سنن اقوام و ملل دیگر
- (۲۰) نهی از منکر با توسل به منکرات دیگر
- (۲۱) بی‌توجهی نسبت به ارزشهای معنوی، مبانی و مواضع اصولی و غفلت از فریضه دینی - اجتماعی امر به معروف و نهی از منکر
- (۲۲) کار خود را ملاک خوب و بد دانستن و قوانین را بنا بر رأی خود تفسیر و اجرا کردن و در مقابل کسی مسئول نبودن
- (۲۳) غفلت از سابق غربزدگی و ریشه‌های التقاط و عدم توجه کافی به حل مسائل عصر با رجوع به معارف دینی و مطرح نبودن شیوه‌های درک و فهم فرهنگهای دیگر و طرق ارتباط با آنها
- (۲۴) عوام‌زدگی و عوام‌فریبی با تکیه بر باورها، عادات و شیوه‌های نادرست رایج در جامعه به نام طرفداری از محروم یا دفاع از دیانت
- (۲۵) عدم اهتمام به تعاطی افکار و تبادل آراء و تمسک به روشهای غیر منطقی در برخورد با افکار دیگران و ترجیح راه‌حلها و برخوردهای سلبی در موارد غیر ضروری
- (۲۶) بازخواست نکردن از کسانی که قوانین را بنا بر رأی خود تفسیر و اجرا می‌کنند.
- (ه) خط مشی فرهنگی که به منظور اجرای اصول سیاست فرهنگی با عنایت به فصول اهداف مبانی و منبها تنظیم شده و نشان‌دهنده "اولویت‌ها و سیاستهای کلی" سیاستهای اجرایی "و همچنین تعیین‌کننده،" مراکز نظارت، اجرا و هماهنگی، می‌باشد از این قرار است.
- اولویتها و سیاستهای کلی
- (۱) اولویت دادن به "کودکان و نوجوانان و جوانان" در داخل کشور
- (۲) اولویت دادن به "کشورها و مجامع اسلامی" و "ایرانیان" در خارج کشور

(۳) اهتمام بیشتر به "کشف استعدادها و خلاقیت‌های فرهنگی و هنری"، و آموزش و تربیت نیروی انسانی

(۴) حمایت‌های معنوی و مادی از مراکز و فعالیتهای فرهنگی و هنری و تأمین اجتماعی از باب فرهنگ و هنر و تشویق آنان به آفرینشها و ابداعات فرهنگی و هنری

(۵) اولویت دادن به اعتلای مقام زنان در سطح کشور با توجه به مکان و والای زن و نقش اساسی زن مسلمان در تحکیم مبانی خانواده و برنامه‌های اجتماعی فرهنگی، علمی و هنری (۶) ایجاد زمینه‌های مناسب جهت بهره‌گیری مطلوب و متعادل فرهنگی و هنری از اوقات فراغت و تفریح

(۷) افزایش ظرفیت‌های مراکز فرهنگی با لحاظ نمودن رشد جمعیت کشور

(۸) تشویق سرمایه‌گذاری و مشارکت مردم و هدایت انگیزه‌های معنوی آنان در جهت تأمین نیازهای بخش فرهنگ و هنر و ایجاد تسهیلات لازم در این زمینه و تضمینی حقوق سرمایه‌گذاران

(۹) کمک به تأمین مواد اولیه و تقویت صنایع تولید مواد و ملزومات فرهنگی و هنری

(۱۰) سازماندهی بازار و ترویج محصولات فرهنگی و هنری و اصلاح شبکه‌های توزیع

(۱۱) توجه به بازسازی، نوسازی، تجهیز و توسعه ظرفیتهای تأسیسات و مراکز فرهنگی و

هنری موجود و استفاده از تکنولوژی جدید و ارتباط جمعی و بهره‌برداری حداکثر از آن

(۱۲) تمرکز در سیاست‌گذاری، عدم تمرکز در امور اجرایی و هماهنگی تشکیلات و

فعالیت‌های فرهنگی هنری

(۱۳) تقویت ظرفیتهای پژوهشی و نظام آماری و اطلاعاتی برای برنامه‌ریزی و ارزشیابی فعالیت‌های فرهنگی

(۱۴) سازماندهی و بهره‌برداری مطلوب از امکانات و تأسیسات فرهنگی و هنری نهادهای

دولتی غیر فرهنگی و جلوگیری از دوباره‌کاریها در امور غیرضروری

(۱۵) تقویت ارتباط مناسب و مکمل میان بخش فرهنگی و بخش آموزش کشور، به ویژه در

زمینه تربیت نیروی انسانی و گسترش فعالیتهای فرهنگی و هنری در مراکز آموزشی

(۱۶) اختصاص دادن درآمدهای حاصل از خدمات و تولیدات فرهنگی و هنری و استفاده از آن

در بازسازی و توسعه بخش فرهنگ و اطلاع‌رسانی

(۱۷) آموزش مستمر نیروی انسانی و مدیران شاغل در بخش فرهنگ

فرهنگ و هنر

(۱۸) تأسیس مجتمع‌های فرهنگی، هنری، سینمایی و شبکه‌های توزیع و فروش زنجیره‌ای در

سراسر کشور به منظور عرضه سریع و ارزان محصولات و تولیدات فرهنگی و هنری

(۱۹) ایجاد، تقویت و تجهیز کتابخانه‌های عمومی، سالنها سینما، تالارهای نمایش،

نگارخانه‌ها، موزه‌های هنری به تناسب جمعیت

(۲۰) تقویت و ایجاد مراکز و تأسیساتی مانند هنرستانها، فیلم خانه‌های ملی،

لابراتوار و مراکز سینمایی کشور، استودیوهای بزرگ ضبط موسیقی ایرانی، شهرک

سینمایی، فرهنگستان علوم (گروه هنر) و شبکه سراسری خانه‌های فرهنگ و موزه

(۲۱) هدایت و ترویج و آموزش عمومی هنر و ادبیات به ویژه هنرهای سنتی ملی و اسلامی و برگزاری جشنواره‌ها و مسابقات منطقه‌ای و سراسری با اختصاص جوایز و پاداشهای مناسب (۲۲) کمک به افزایش تولید سینمایی و هنری و نیز نمایش فیلم و اجرای تأثر در مراکز آموزشی کارگری و کارمندی به منظور همگانی کردن فرهنگ و استفاده از انواع آموزشهای تخصصی دولتی و آزاد.

(۲۳) کمک به ایجاد کانونهای مخصوص نویسندگان و هنرمندان و مترجمان و روزنامه‌نگاران و خبرنگاران و تقویت جریانه‌ها و تشکلهای متعهد

(۲۴) وضع مقررات لازم برای حمایت قانونی از آثار و تولیدات فرهنگی، علمی و هنری

(۲۵) کمک به توسعه ارتباطات سازنده میان هنرمندان و نویسندگان و محققان داخلی و

خارجی

(۲۶) تشکیل و تقویت و تجهیز مدارک اطلاعات فرهنگی و هنری و مراکز حفظ و تنظیم

اسناد، مدارک و شناسنامه‌های فرهنگی و هنری

(۲۷) ایجاد و تقویت مجتمع‌های پژوهشی و تحقیقات کاربردی در زمینه‌ها و بخشهای مختلف

فرهنگی

(۲۸) پژوهش در فرهنگ عامه و گویشهای مختلف و جایگزین کردن لغات و اسامی مناسب فارسی

(۲۹) توسعه و تقویت کرسی‌های زبان و ادبیات فارسی در مراکز علمی و دانشکده‌های داخل

و خارج از کشور و نیز تقویت فرهنگستان زبان و ادب فارسی و پاکسازی اماکن از

واژه‌ها و اسامی بیگانه

(۳۰) ذکر تاریخ هجری در مورد حوادث جهان اسلام و ایران پس از اسلام و نیز در موارد

ضرورت ذکر تاریخ میلادی تاریخ هجری در کنار آن نیز آورده‌شود.

امکانات

(۳۱) تعیین جایگاه مناسب برای بخش فرهنگ و در نظام بودجه‌ریزی کشور و تخصیص

اعتبارات به نحوی که ثبات مالی لازم برای برنامه‌ریزی درازمدت فراهم شود و

فعاليتها و برنامه‌های فرهنگی تابع تغییرات بودجه جاری کشور نباشد.

(۳۲) استفاده از امکانات بانک‌ها و صندوقهای قرض‌الحسنه در جهت تأمین اجتماعی

نویسندگان، هنرمندان و محققان امور فرهنگی و هنری و اختصاص صندوق وام و بیمه ویژه.

(۳۳) برقراری مقررات لازم به منظور تخفیف‌ها و معافیت‌های ویژه مالیاتی و گمرکی

برای همه دست‌اندرکاران امور فرهنگی و هنری و استفاده از خدمات عمومی و امکانات

اولیه توسط آنان و توسعه صادرات آثار فرهنگی هنری و ایجاد بازار آثار هنری در داخل

و خارج به منظور بهره‌گیری معنوی و ایجاد منابع درآمد.

(۳۴) افزایش امکانات فرهنگی و هنری مناسب در مساجد، حسینیه‌ها، تکایا، انجمن‌ها و

دفاتر و مراکز فعالیت‌های مذهبی و تبلیغی به معنای اخص

(۳۵) حمایت از فعاليتهای فرهنگی و هنری مراکز مذهبی و تبلیغی در جهت سیاست فرهنگی

کشور و افزایش میزان بهره‌گیری مناسب از ظرفيتها و امکانات موجود آنها

(۳۶) اختصاص بخشی از تبلیغات شهری برای طرح مسائل و موضوعات فرهنگ عمومی در مورد

محیط زیست، بهداشت، جمعیت، مهاجرت، تولید، نظم، قانون، مصرف و نظائر آن
(۳۷) حمایت از مطبوعات و کمک به گسترش و ارتقاء کمی و کیفی مطبوعات و دستیابی آنها
به شیوه‌های مطلوب و جامع در انتشار اخبار و مطالب و نظرات منطقی مختلف با رعایت
استقلال و آزادی در چهارچوب قوانین و نیز توسعه و تقویت فعالیت آنها در داخل و
خارج کشور

(۳۸) توسعه، تقویت و تجهیز خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران
(۳۹) تأسیس و تقویت مرکز آموزش عالی تربیت نیروی انسانی لازم برای وسایل ارتباط
جمعی، همچنین تأسیس و تقویت نمایندگی‌های مطبوعاتی و وسایل ارتباط جمعی در خارج
کشور به منظور بهره‌گیری از تجربه‌ها و تحقیقات داخلی و خارجی در عرصه فعالیت‌های
خبری و تبلیغی

(۴۰) افزایش پوشش جمعیتی و جغرافیایی صدا و تصویر شبکه‌های استانی، کشوری و برون
مرزی و نیز افزایش و ارتقاء کمی و کیفی برنامه‌های صدا و سیما متناسب با نیازهای
تبلیغی و فرهنگی انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی ایران
(۴۱) تقویت واحد مرکزی خبر با بهره‌گیری لازم از دانش فنی جدید و انتخاب شیوه‌های
مؤثر و متنوع تبلیغاتی با توجه به اصول و ارزشهای اسلامی و انسانی
دانشگاه

(۴۲) بهره‌گیری از نظریات و تجربه‌های مسئولان، دانشمندان، استادان و دانشجویان در
زمینه امور فرهنگی، هنری و وسایل ارتباط جمعی و جهت دادن به پایان‌نامه‌ها و
رساله‌های دانشجویان در زمینه تحقیقات و پژوهشهای فرهنگی مورد نیاز
تاریخ انقلاب اسلامی و دفاع مقدس
(۴۳) جمع‌آوری اسناد و آثار انقلاب اسلامی و تدوین و تکمیل تاریخ انقلاب
(۴۴) تأسیس و تقویت موزه‌های بزرگ و کوچک جنگ در مرکز و مناطق کشور و ساختن بناهای
یادبود و حفظ اسناد و آثار و نیز تدوین و تکمیل تاریخ دفاع مقدس
زیارت و سیاحت

(۴۵) توسعه ایرانگردی و جهانگردی و تولید مواد فرهنگی و هنری لازم برای معرفی مناطق
زیارتی و سیاحتی ایران و برنامه‌ریزی در زمینه جذب مسافران خارجی و سیر و سفر
داخلی با افزایش بهره‌وری از امکانات زیارتی، سیاحتی و تفریحی کشور، با رعایت
قوانین و ارزشهای مقدس انقلاب به‌منظور شناسایی فرهنگی و تمدن اسلام و ایران
روابط خارجی

(۴۶) ایجاد و تحکیم ارتباط میان فرهنگستانهای جمهوری اسلامی ایران با سایر
فرهنگستانها و گسترش انجمن‌های فرهنگی در ارتباط با سایر کشورها و تأسیس و تقویت
مراکز مایند راینزنی فرهنگی، دانشگاه بین‌الملل اسلامی و مرکز تحقیقات فرهنگی
بین‌الملل

(۴۷) استفاده از مراکز علمی و فرهنگی غیر رسمی و فعال در خارج با بهره‌گیری از
تجارب نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در کشورهای دیگر و تأمین حضور فعال و مؤثر

جمهوری اسلامی ایران در صحنه‌های فرهنگی جهان بخصوص حج و اماکن مذهبی و افزایش تولیدات فرهنگی و هنری برای خارج از کشور

(۱۴۸) رسال گروه‌ها و مواد و امکانات فرهنگی و هنری برای نقاط مختلف جهان و تجهیز نمایندگی‌های فرهنگی ایران در جهت گسترش و افزایش حضور فرهنگی، هنری، تبلیغی، خبری و مطبوعاتی جمهوری اسلامی ایران در صحنه بین‌المللی سازمانها و مراکز نظارت، اجراء و هماهنگی

(۴۹) مسئولیت نظارت و ایجاد هماهنگی لازم در اجرای اصول سیاست فرهنگی بر عهده شورای عالی انقلاب فرهنگی است که تحت ریاست رییس‌جمهور انجام می‌گیرد.

(۵۰) وزارتخانه‌های فرهنگ و ارشاد اسلامی، آموزش و پرورش، فرهنگ و آموزش عالی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی وزارت امور خارجه و سازمانهای صدا و سیما و تربیت بدنی، به طور اخص مجریان سیاست فرهنگی نظام جمهوری اسلامی ایران می‌باشند. تبصره الف - دستگاه‌های مزبور موظف‌اند هر شش ماه یک بار گزارش عملکرد خود را در اجرای سیاستهای فرهنگی به دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی تسلیم کنند.

تبصره ب - سازمان برنامه و بودجه و سایر دستگاههایی که اجرای سیاست فرهنگی به نحوی با آنها ارتباط پیدا می‌کند یا منوط به پشتیبانی آنها است موظف به همکاری و ایجاد تسهیلات لازم برای تحقق سیاست فرهنگی نظام می‌باشند.

تبصره ج - مراکز و دستگاه‌های فرهنگی و تبلیغاتی که به نحوی از بودجه دولتی و امکانات عمومی استفاده می‌کنند موظف‌اند فعالیتهای فرهنگی خود را در چهارچوب سیاست فرهنگ کشور انجام دهند.

اصول سیاست فرهنگی طی جلسات متعدد مورد بحث و بررسی قرار گرفته و نهایتاً در جلسه شماره ۲۸۸ شورای عالی انقلاب فرهنگی مورخ ۷۱،۵،۲۰ به تصویب نهایی رسید.

اهداف، سیاستها و وظایف شورای عالی جوانان

مقدمه: انسان در دوران نوجوانی و جوانی خویش پر شورترین، پر تحرک‌ترین،

نیرومندترین و مستعدترین حالت و وضعیت را دارا است. طبیعی است که شناختن این

ویژگی‌ها و پرداختن به این نیازها در مقطع زمانی جوانی و نوجوانی، موضوعیت و

استقلال و اهمیت خاصی را واجد می‌باشد. سخن حکیمانه علی (ع) آنجا که فرموده است:

"انما قلب‌الحديث كالارض الخاليه مالم يلقى فيمها من شئ، الا قبلته" و نیز کلام امام

صادق (ع) که فرمود: "عليك بالاحداث فانهم اسرع الي كل خير" بیانگر ارزش و اهمیت

فوق‌العاده قیام و اهتمام به امر جوانان است. متأسفانه در دنیای امروز آفات و

آسیب‌های بسیار و همچنین علل و عوامل دست‌اندرکار برای انحراف جوانان از مسیر اصلی

و تعالی‌دهنده‌ای که مشیت بالغه ذات اقدس الهی تحقق آن را اقتضا می‌کند، گسترده‌تر

و کیفاً مؤثرتر و آسیب‌زننده‌تر است. توجه به تأمل در باب مسائل و موضوعات ذیل

ضروری است.

الف) "آفات و آسیب‌های" احتمالی به عنوان مثال عبارت‌اند از:

خودباختگی و بی‌هویتی، مدپرستی و بی‌بند و باری، شکسته شدن مرزهای اخلاقی و مخدوش

شدن ارزشهای مسلم دینی و سیاسی، رشد تدریجی اندیشه‌ها و دیدگاه‌های مغایر با نظامات اصیل انقلابی و مردمی و مذهبی و کاهش میزان اعتماد و اطمینان به چنین نظامهایی برای حل مشکلات و تحقق آرمانها، افزایش جرائم اخلاقی و اقتصادی، ابهام و سردرگمی و نیز تشدید تدریجی تضادها و افزایش سئوالات سیاسی و اقتصادی و فلسفی در ذهن جوانان، گرایش به ارزشها و آموزشهای منفی و منحط غربی و امثال آن.

ب) "علل و عوامل" این آفات و آسیب‌ها اعم از موارد فعلی و آنی در سطح جهانی یا داخلی از این قبیل است

تلاش و تمهیدات برنامه‌ریزان غرب و نظامهای استکباری جهان، تأثیر و تسری فکر و فرهنگ غربی غلبه تدریجی فرهنگ رفاه‌طلبی و ثروت‌اندوزی در جامعه و جلوه‌نمایی افراد مرفه و بی‌درد به جای اسوه‌های زهد و ایثار، عدم توجه به احساسات و ویژگی‌های جوانان و استفاده از برخوردهای تحقیرآمیز و شخصیت‌شکن و خشونت‌بار در طریق رفع نابسامانی آنان، تحت‌الشعاع قرار گرفتن اصالتها و معیارهای حقیقی و باطنی یا افراطی و نابجا و نامناسب بر ظواهر، تأکید بر تبعیت و تعبد صرف به قیمت کم توجهی به نیازهای عقلانی و علاقه جوانان به استقلال و مسئولیت‌پذیری

تنگناهای طبیعی و غیر طبیعی از حیث بودجه و امکانات و فضای آموزشی و هنری و ورزشی و تفریحی، کمبودهای قابل توجه در زمینه تربیت کارشناس و محقق و مربی و ورزیده پرورشی و ورزشی و عدم تناسب و تطابق روحی و فکری و علمی میان برخی از معلمان و اساتید با معیارها و موازین مطلوبه کاستی‌های مختلف در زمینه تولیدات فرهنگی و هنری جذاب و در عین حال عاری از بدآموزی، ابهام در تشخیص و توجیه ایده‌آلها و آرمانها

وسمت‌گیری‌های سیاسی و اقتصادی و فرهنگی و عدم تبیین همه جانبه مکتب در ارتباط با آنها، وجود تشکیلات موازی و عدم سیاست

و قانون و دستورالعمل مشترک برای دستگاه‌های ذیربط و فقدان دستگاه مشخص و مسئول و هماهنگ‌کننده در امور جوانان، سطحی‌نگری در مراکز فرهنگی و عدم تحقیق و بررسی کافی و جامع در زمینه اوقات فراغت و اشتغال و تحصیل و نیز مشکلات آموزش و پژوهشی و صنفی و رفاهی دانش‌آموزان و دانشجویان، نابرابری‌های ناروای اقتصادی و اجتماعی و روند رو به تزاید هزینه‌های تحصیل و ازدواج و مسکن دوگانگی در تبلیغ و عمل و عدم توان کافی در تحقق وعده‌ها و شعارها، فقدان الگوی محسوس و موفق برای یک زندگی جامع کامیابی و معنویت، ریاکاری و تظاهر و سیاست‌بازی و درگیریهای گروهی و جناحی، ابهام درباره نقش و شخصیت و جایگاه زن در جامعه، عدم هماهنگی میان برنامه‌ها و سیاستهای فرهنگی دستگاه‌ها و مراکز مختلف تبلیغی و تربیتی، عدم سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی کافی و کارساز به منظور حمایت و تشویق هنرمندان و محققان و نویسندگان مستعد و متخصص و متعهد و نظائر آن.

ج) امام خمینی رضوان الله تعالی علیه توجه مسئولان و مدیران نظام جمهوری اسلامی را به لزوم و تحقق اصول قانون اساسی جلب کرده و فرموده‌اند: "من به همه مسئولین و

دست‌اندرکاران سفارش می‌کنم که به هر شکل ممکن، وسایل ارتقاء اخلاقی و علمی و هنری جوانان را فراهم سازید و آنان را تامل‌رسان به بهترین ارزش‌ها و نوآوری‌ها همراهی کنید و روح استقلال و خودکفایی را در آنان زنده نگه‌دارید" ایشان همچنین جوانان جامعه انقلابی و اسلامی ایران را مخاطب قرار داده‌اند که:

"خودتان را برای یک مبارزه علمی و عملی بزرگ تا رسیدن به اهداف عالی انقلاب اسلامی آماده کنید" آرزو و آرمان امام خمینی این بود که جوانان دلیرو متعهد و هوشمند ایران چشم و چراغ نسل جوان در جهان امروز و فردا باشند. خواست نظام جمهوری اسلامی ایران در پرتو تعالیم اسلامی: اندیشه‌های امام خمینی و اصول قانون اساسی این است که:

بذر فضائل و کمالات اخلاقی و معنوی در وجود جوانان بارور شود: چراغ فطرت در قلب‌های پاک و حقیقت‌طلب و خداجوی آنان روشنتر و نورانی‌تر گردد، استعداد و قوای شایسته و بایسته مقام انسانی و الهی نسل جوان در مسیر کمال و تکامل فعلیت پیدا کند، هویت دینی و ملی و تاریخی آنان بیش‌از پیش شناخته شود و در جهت احیاء و اعاده تمدن درخشان اسلام و ایران سرمایه آنان باشد، اندیشه و آگاهی دینی آنان تقویت شده توان تحقیق و پژوهش در حوزه فرهنگ و تفکر و علوم اسلامی به تناسب مقتضیات زمان افزایش پیدا کند، در جهت شناخت دشمنان و توطئه‌گران از توفیق و توانایی مستمر برخوردار شوند، در عرصه مدیریت‌ها و مسئولیت‌های اجتماعی و سیاسی و نظائر آن امکان حضور بیشتر و مؤثرتری داشته باشند، موانع درسی و تحصیلی از برابر آنان برداشته شده راه رشد و ارتقاء علمی و صنعتی نسل جوان هموار گردد، به نیازهای طبیعی و خدا آفریده جسمی و روحی و مادی آنان با شیوه‌های مناسب پاسخ داده شود، مشکلات برقراری ارتباط آنان با جامعه از حیث شغل و درآمد و فعالیت سالم اقتصادی و اجتماعی کاهش یابد، موانع توفیق در تشکیل خانواده و پاسداری از قداست و استحکام آن بر طرف گردد. شادابی و قوت و نیر

ومندی نسل جوان در عرصه زندگی و سازندگی و آمادگی برای دفاع از کشور افزایش یابد، استفاده از امکانات تفریحی و هنری در جهت تأمین سلامت هر چه بیشتر روحی و جسمی آنان تسهیل یابد و سرانجام آنکه دولت و ملت و وسایل ارتباط جمعی، نسل جوان را کماکان در شمار مهمترین سرمایه‌های اصلی و انسانی و در زمره بهترین تضمین‌کنندگان سلامت و سعادت، حیات و حرکت، توسعه و پیشرفت همه جانبه کشور قرار داده حداکثر حمایت‌ها و مساعدت‌های ممکن را نسبت به آنان به عمل آورند و در مسیر وصول به جامعه نمونه موعود، حداکثر مسئولیت و اراده و ایمان را از آنان طلب کنند.